

POSTANOWIENIE

Dnia 31 grudnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Jan Gibiec
Sędzia SA:	Adam Jewgraf (spr.)
Sędzia SA:	Sławomir Jurkowicz

po rozpoznaniu w dniu 31 grudnia 2013 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa: **M. S.**

przeciwko: **Przedsiębiorstwu (...) S.A.**
w W. i J. N.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanych

na postanowienie Sądu Okręgowego w Świdnicy

z dnia 4 września 2013 r., sygn. akt I C 430/11

w przedmiocie udzielenia zabezpieczenia

p o s t a n a w i a:

1. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że wniosek powoda z dnia 28 sierpnia 2013 r. o udzielenie zabezpieczenia odrzucić;

2. zasądzić od powoda na rzecz pozwanych kwotę 3.630 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Świdnicy, uwzględniając wniosek powoda, udzielił zabezpieczenia jego roszczenia o zapłatę kwoty 694.000 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 11 lutego 2011 r. poprzez ustanowienie hipoteki przymusowej w kwocie 800.000 zł na opisanych w orzeczeniu nieruchomościach stanowiących własność strony pozwanej. W ocenie Sądu powód, w sposób dostateczny uprawdopodobnił roszczenie, jak i interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia, wedle reguł z art. 730¹ § 1 i 2 kpc.

Powyższe postanowienie zaskarżyli zażaleniem pozwani zarzucając orzeczeniu:

- naruszenie art. 199 § 1 pkt 2 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc oraz 730 § 1 i 2 kpc

w zw. z art. 492 § 1 kpc poprzez pominięcie przez Sąd, iż w sprawie wydany został nakaz zapłaty stanowiący tytuł zabezpieczenia z mocy prawa, co wyklucza udzielenie zabezpieczenia na zasadach ogólnych,

- art. 365, 358 i 360 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc poprzez wydanie postanowienia, którego treść pozostaje w sprzeczności z prawomocnym postanowieniem

Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 27 lipca 2011 r. o ograniczeniu zabezpieczenia wynikającego z nakazu zapłaty do 100.000 zł, które wiąże Sąd orzekający w sprawie,

- art. 328 § 2 kpc w zw. z art. 361 kpc i w zw. z art. 13 § 2 kpc wobec braku wskazania przyczyn uznania za uprawdopodobnione roszczenia powoda,

- art. 730¹ § 1 oraz art. 738 kpc poprzez wydanie postanowienia z pominięciem zebranego w sprawie materiału dowodowego,

- art. 730¹ § 1 i 2 kpc poprzez niezasadne przyjęcie, że powód posiada interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia w postaci ustanowienia hipotek przymusowych.

W oparciu o przywołane zarzuty skarżący wnosili o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez odrzucenie albo oddalenie wniosku powoda o udzielenie zabezpieczenia oraz zasądzenie zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jest uzasadnione.

Niewątpliwie skutkiem wydania nakazu zapłaty jest równocześnie powstanie z mocy ustawy (art. 492 kpc) tytułu zabezpieczającego. Sam tytuł zabezpieczający, jakim jest nakaz zapłaty, powstaje zatem z urzędu, i to bez potrzeby wydawania przez sąd jakiegokolwiek dodatkowego orzeczenia w tym zakresie. Jurydyczną konsekwencją owej regulacji jest z kolei brak dopuszczalności orzekania przez sąd o udzieleniu zabezpieczenia w postępowaniu nakazowym na zasadach ogólnych. Nie powinno budzić wątpliwości wykluczenie takiej możliwości po wydaniu przez sąd nakazu zapłaty, skoro tytuł zabezpieczający już wówczas istnieje i upoważnia powoda do domagania się wykonania zabezpieczenia w sposób przez niego wskazany. Wniosek powoda o udzielenie zabezpieczenia złożony po wydaniu nakazu zapłaty z tego względu nie może być również traktowany jako wniosek

o udzielenie dodatkowego zabezpieczenia i powinien być odrzucony. Możliwość udzielenia zabezpieczenia na zasadach ogólnych otwiera się natomiast dopiero po uchyleniu nakazu zapłaty.

Przedstawione wyżej stanowisko, aprobowane w pełni przez Sąd Apelacyjny, znajduje swoje potwierdzenie zarówno w przywołanym przez żalących orzecznictwie sądowym jak i poglądach nauki (vide: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 02.12.2003 r., III CZP 92/03 – OSNC 2005/2/22; D. Zawistowski – Kodeks postępowania cywilnego – Komentarz, t. II, Warszawa 2010, s. 694).

W realiach rozpatrywanej sprawy, co uszło uwadze Sądu Okręgowego, w dniu 16 lutego 2011 r. wydany został nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, co wykluczało, w świetle regulacji art. 492 kpc, wydanie postanowienia

o zabezpieczeniu roszczenia na zasadach ogólnych, na wniosek powoda (art. 199 § 1 pkt 2 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc).

Dlatego też Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 386 § 1 kpc w zw.

z art. 397 § 2 kpc i art. 13 § 2 kpc zmienił zaskarżone postanowienie i wniosek powoda o udzielenie zabezpieczenia odrzucił. W sytuacji tej odpadła potrzeba odnoszenia się do pozostałych zarzutów sformułowanych w zażaleniu.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku zażalenia, na podstawie art. 98 kpc.

MR-K